

ZAKON

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O VISOKOTEHNOLOŠKOM KRIMINALU

(Objavljen u "Sl. glasniku RS", br. 19 od 19. marta 2009)

Član 1.

Potvrđuje se Konvencija o visokotehnoškom kriminalu, sačinjena 23. novembra 2001. godine u Budimpešti, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

KONVENCIJA O VISOKOTEHNOLOŠKOM KRIMINALU

Budimpešta, 23. novembar 2001. godine

Preambula

Države članice Saveta Evrope i druge države potpisnice ove konvencije, s obzirom na to da je cilj Saveta Evrope da postigne veće jedinstvo među svojim članicama; priznajući vrednost unapređenja saradnje sa drugim državama ugovornicama ove konvencije; uverene u potrebu da se, kao prioritetna, sprovodi zajednička politika u borbi protiv kriminala radi zaštite društva od visokotehnošskog kriminala, između ostalog, usvajanjem odgovarajućeg zakonodavstva i unapređivanjem međunarodne saradnje; svesne dubokih promena koje je donela digitalizacija, konvergencija i stalna globalizacija računarskih mreža;

zabrinute zbog rizika da se računarske mreže i elektronske informacije mogu koristiti i za izvršenje krivičnih dela i da dokazi koji se odnose na takva dela mogu biti sačuvani i preneseni preko tih mreža; prepoznajući potrebu saradnje između država i privatnih privrednih subjekata u borbi protiv visokotehnošskog kriminala i potrebu zaštite legitimnih interesa u korišćenju i razvoju informacione tehnologije;

uverene da efikasna borba protiv visokotehnošskog kriminala zahteva povećanu, brzu i veoma funkcionalnu međunarodnu saradnju u krivičnim stvarima;

ubeđene da je ova konvencija neophodna radi sprečavanja radnji usmerenih protiv poverljivosti, celovitosti i dostupnosti računarskih sistema, mreža i računarskih podataka, kao i zloupotrebe tih sistema, mreža i podataka, za obezbeđivanje krivičnog sankcionisanja ponašanja opisanih u ovoj konvenciji i usvajanja mera dovoljnih za delotvornu borbu protiv ovih krivičnih dela, tako što će se na unutrašnjem i međunarodnom nivou olakšati otkrivanje, istraga i gonjenje ovih krivičnih dela i što će obezbediti uslove za brzu i pouzdanu međunarodnu saradnju;

svesne potrebe da se obezbedi odgovarajuća ravnoteža između potrebe za sprovođenjem zakona i poštovanja osnovnih ljudskih prava, sadržanih u Konvenciji Saveta Evrope o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda iz 1950. godine, Međunarodnom paktu o građanskim i političkim pravima Ujedinjenih nacija iz 1966. godine i drugim važećim međunarodnim ugovorima o ljudskim pravima,

koji ponovo potvrđuju pravo svakog pojedinca na sopstveno mišljenje bez ikakvog spoljnog uticaja, kao i pravo na slobodu izražavanja, koje obuhvata slobodu da, bez obzira na granice, traži, prima i sa drugima deli informacije i ideje svih vrsta, kao i prava koja se tiču poštovanja privatnosti; takođe svesne prava na zaštitu ličnih podataka, kao što je predviđeno, na primer, u Konvenciji Saveta Evrope o zaštiti lica u odnosu na automatsku obradu ličnih podataka iz 1981. godine; razmotrivši Konvenciju Ujedinjenih nacija o pravima deteta iz 1989. godine i Konvenciju o najgorim oblicima dečijeg rada Međunarodne organizacije rada iz 1999. godine; uzimajući u obzir postojeće konvencije Saveta Evrope o saradnji u oblasti kaznene politike, kao i slične ugovore koji postoje između država članica Saveta Evrope i drugih država i naglašavajući da je namera ove konvencije da dopuni te konvencije, kako bi krivične istrage i postupci koji se tiču krivičnih dela u vezi sa računarskim sistemima i podacima učinila delotvornijim i da bi omogućila prikupljanje dokaza za ta krivična dela u elektronskom obliku; pozdravljajući najnoviji razvoj događaja, koji dalje unapređuje međunarodno razumevanje i saradnju u borbi protiv visokotehnološkog kriminala, uključujući mere Ujedinjenih nacija, Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj (OECD), Evropske unije i Grupe 8; podsećajući na Preporuku Komiteta ministara broj R (85) 10, koja se tiče praktične primene Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima u slučajevima zamolnica za presretanje telekomunikacija, Preporuku broj R (88) 2 o pirateriji u oblasti autorskih i srodnih prava, Preporuku broj R (87) 15 koja reguliše korišćenje ličnih podataka u delokrugu policije, Preporuku broj R (95) 4 o zaštiti ličnih podataka u oblasti telekomunikacionih usluga, sa posebnim osvrtom na telefonske usluge, kao i Preporuku broj R (89) 9 o kriminalu u vezi sa računarima, koja daje smernice nacionalnim zakonodavnim telima u pogledu definisanja određenih krivičnih dela u vezi sa računarima i preporuku broj R (95) 13, koja se tiče problema krivičnoprocesnog prava u vezi sa informacionom tehnologijom; imajući u vidu Rezoluciju broj 1, koju su usvojili evropski ministri pravde na 21-oj konferenciji (Prag, 10. i 11. jun 1997), koja je preporučila Komitetu ministara da podrži rad koji je na polju visokotehnološkog kriminala, uložio Evropski komitet za probleme kriminala (CDPC), kako bi približio odredbe nacionalnih krivičnih zakona i omogućio korišćenje delotvornih istražnih sredstava u vezi sa takvim delima, kao i Rezoluciju broj 3 usvojenu na 23-oj Konferenciji evropskih ministara pravde (London, 8. i 9. jun 2000), koja ohrabruje pregovaračke strane da ulože napore u cilju pronalaženja odgovarajućih rešenja koja će omogućiti što većem broju država da postanu strane ugovornice Konvencije i koja priznaje potrebu za brzim i efikasnim sistemom međunarodne saradnje koji primereno uzima u obzir specifične zahteve borbe protiv visokotehnološkog kriminala; imajući u vidu i Akcioni plan koji su usvojili šefovi država i vlada Saveta Evrope prilikom njihovog Drugog samita (Strazbur, 10. i 11. oktobar 1997), čiji je cilj traženje zajedničkog odgovora na razvoj novih informacionih tehnologija, zasnovanih na standardima i vrednostima Saveta Evrope; sporazumele su se o sledećem:

POGLAVLJE I. - UPOTREBA TERMINA

Definicije

Član 1.

U svrhu ove konvencije:

- a) "računarski sistem" označava svaki uređaj ili grupu međusobno povezanih ili zavisnih uređaja, od kojih jedan ili više njih, na osnovu programa, vrši automatsku obradu podataka;
- b) "računarski podatak" označava svako predstavljanje činjenica, informacija ili koncepata u obliku koji je podestan za njihovu obradu u računarskom sistemu, uključujući i odgovarajući program na osnovu koga računarski sistem obavlja svoju funkciju;
- v) "davalac usluge" označava:
 - i. svaki javni ili privatni subjekt koji korisnicima svoje usluge pruža mogućnost komuniciranja preko računarskog sistema, i
 - ii. svaki drugi subjekt koji obrađuje ili čuva računarske podatke u ime takve komunikacione usluge ili korisnika takve usluge.

g) "podatak o saobraćaju" označava svaki računarski podatak koji se odnosi na komunikaciju preko računarskog sistema, proizvedenu od računarskog sistema koji je deo lanca komunikacije, a u kojoj su sadržani podaci o poreklu, odredištu, putanji, vremenu, datumu, veličini, trajanju ili vrsti predmetne usluge.

POGLAVLJE II. - MERE KOJE TREBA DA SE PREDUZMU NA NACIONALNOM NIVOU

DEO 1.

MATERIJALNO KRIVIČNO PRAVO

Odeljak 1.

Dela protiv poverljivosti, celovitosti i dostupnosti računarskih podataka i sistema

Nezakonit pristup

Član 2.

Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo protivpravno pristupanje računarskom sistemu kao celini ili nekom njegovom delu, kada je učinjeno sa namerom. Strana ugovornica može da uslovi da je delo učinjeno kršenjem mera bezbednosti sa namerom pribavljanja računarskih podataka ili sa nekom drugom nečasnom namerom, ili u vezi sa računarskim sistemom koji je povezan sa drugim računarskim sistemom.

Nezakonito presretanje

Član 3.

Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo protivpravno presretanje prenosa računarskih podataka koji nisu javne prirode, ka računarskom sistemu, od njega ili unutar samog sistema, uključujući i elektromagnetna emitovanja iz računarskog sistema kojim se prenose takvi podaci, kada je učinjeno sa namerom i uz pomoć tehničkih uređaja. Strana ugovornica može da uslovi da je delo učinjeno sa nečasnom namerom ili u vezi sa računarskim sistemom koji je povezan sa drugim računarskim sistemom.

Ometanje podataka

Član 4.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo protivpravno oštećenje, brisanje, pogoršanje, menjanje ili

prikrivanje računarskih podataka, kada je učinjeno sa namerom.

2. Strana ugovornica može da zadrži pravo da uslovi da dela iz stava 1. ovog člana moraju da imaju teške posledice.

Ometanje sistema

Član 5.

Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo protivpravno ozbiljno ometanje rada računarskog sistema unošenjem, prenošenjem, oštećenjem, brisanjem, pogoršanjem, menjanjem ili prikrivanjem računarskih podataka, kada je učinjeno sa namerom.

Zloupotreba uređaja

Član 6.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo, kada je učinjeno sa namerom i protivpravno:

a) proizvodnja, prodaja, nabavljanje radi upotrebe, uvoz, distribucija i drugi oblici stavljanja na raspolaganje:

i. uređaja, uključujući i računarski program, napravljenog ili prilagođenog prvenstveno u svrhu izvršenja nekog od dela propisanih u skladu sa navedenim čl. 2. do 5;

ii. računarske lozinke, pristupne šifre ili sličnog podatka pomoću kojeg može da se pristupi računarskom sistemu kao celini ili nekom njegovom delu, sa namerom da se koristi u svrhu izvršenja nekog od dela propisanih u čl. 2. do 5; i

b) posedovanje neke od stvari navedenih u gornjim stavovima a) i. ili ii, sa namerom da se koristi u svrhu izvršenja nekog od dela propisanih u čl. 2. do 5. Strana ugovornica može zakonom da propiše da mora da se poseduje određeni broj takvih stvari da bi postojala krivična odgovornost.

2. Ovaj član neće se tumačiti tako da uspostavlja krivičnu odgovornost kada proizvodnja, prodaja, nabavljanje radi upotrebe, uvoz, distribucija i drugi oblici stavljanja na raspolaganje ili posedovanje, navedenih u stavu 1. ovog člana, ne služe u svrhu izvršenja dela propisanih u skladu sa čl. 2. do 5. ove konvencije, kao, na primer, kada služe za ovlašćeno testiranje ili zaštitu računarskog sistema.

3. Svaka Strana ugovornica može da zadrži pravo da ne primeni stav 1. ovog člana, pod uslovom da se rezerva ne odnosi na prodaju, distribuciju i druge oblike stavljanja na raspolaganje stvari navedenih u stavu 1. a) ii ovog člana.

Odeljak 2.

Dela u vezi sa računarima

Falsifikovanje u vezi sa računarima

Član 7.

Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu, propisalo unošenje, menjanje, brisanje ili prikrivanje računarskih podataka koje za posledicu ima neverodostojnost podataka, s ciljem da se oni smatraju verodostojnim i da se sa njima u pravnom saobraćaju postupa kao da su verodostojni, bez obzira da li su ti podaci direktno čitljivi i razumljivi, kada je učinjeno sa namerom i protivpravno. Strana ugovornica može da uslovi postojanje krivične odgovornosti postojanjem namere za obmanu ili slične nečasne namere.

Prevara u vezi sa računarima

Član 8.

Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo nanošenje imovinske štete drugom licu, kada je učinjeno sa namerom i protivpravno:

- a) svako unošenje, menjanje, brisanje ili prikrivanje računarskih podataka;
- b) svako ometanje rada računarskog sistema, sa prevarnom ili nečasnom namerom da se neovlašćeno pribavi protivpravna imovinska korist za sebe ili drugoga.

Odeljak 3.

Dela u vezi sa sadržajem

Dela u vezi sa dečijom pornografijom

Član 9.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisale sledeće radnje, kada su učinjene sa namerom i protivpravno:

- a) proizvodnja dečije pornografije, u svrhu njene distribucije preko računarskog sistema;
- b) nuđenje ili činjenje dostupnim dečije pornografije preko računarskog sistema;
- v) distribucija ili prenošenje dečije pornografije preko računarskog sistema;
- g) nabavljanje dečije pornografije preko računarskog sistema, za sebe ili za drugo lice;
- d) posedovanje dečije pornografije u računarskom sistemu ili na medijumima za čuvanje računarskih podataka.

2. U smislu stava 1. ovog člana izraz "dečija pornografija" obuhvata pornografski materijal koji vizuelno prikazuje:

- a) maloletnika koji učestvuje u eksplicitno seksualnoj radnji;
- b) lice koje izgleda kao maloletnik, koje učestvuje u eksplicitno seksualnoj radnji;
- v) realistične slike, koje predstavljaju maloletnika koji učestvuje u eksplicitno seksualnoj radnji.

3. U smislu stava 2. ovog člana, izraz "maloletnik" obuhvata sva lica mlađa od 18 godina. Strana ugovornica može da postavi nižu starosnu granicu, koja nije manja od 16 godina.

4. Svaka Strana ugovornica može da zadrži pravo da ne primenjuje, u celini ili delimično, stav 1. tačka g) i d) i stav 2. tačka b) i v).

Odeljak 4.

Dela u vezi sa kršenjem autorskih i srodnih prava

Član 10.

Dela u vezi sa kršenjem autorskih i srodnih prava

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo kršenje autorskih prava, definisanih u zakonima te strane ugovornice, u skladu sa obavezama koje je preuzela po Pariskom ugovoru od 24. jula 1971. godine, kojim se revidira Bernska konvencija za zaštitu književnih i umetničkih dela, Sporazumu o komercijalnim aspektima prava na intelektualnu svojinu i NjIPO Ugovoru o autorskom pravu,

izuzimajući sva moralna prava sadržana u tim konvencijama, kada su ta dela učinjena dobrovoljno, u obimu koji im daje komercijalni karakter i preko računarskog sistema.

2. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo kršenje srodnih prava definisanih u zakonima te strane ugovornice koji se odnose na obaveze koje je ona preuzela po Međunarodnoj konvenciji o zaštiti izvođača, proizvođača fonograma i ustanova za radio-difuziju (Rimska konvencija), Sporazumu o komercijalnim aspektima prava na intelektualnu svojinu i NjIPO Ugovoru o interpretacijama i fonogramima, izuzimajući sva moralna prava sadržana u tim konvencijama, kada su ta dela učinjena dobrovoljno, u obimu koji ih kvalifikuje da imaju komercijalni karakter i preko računarskog sistema.

3. Strana ugovornica može da zadrži pravo da pod određenim okolnostima ne zahteva krivičnu odgovornost iz st. 1. i 2. ovog člana, pod uslovom da na raspolaganju stoje druge vrste delotvornih pravnih sredstava i da ta rezerva ne osporava međunarodne obaveze te strane ugovornice, definisane u međunarodnim instrumentima navedenim u st. 1. i 2. ovog člana.

Odeljak 5.

Drugi oblici odgovornosti i sankcije

Pokušaj, pomaganje ili podstrekavanje

Član 11.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisalo namerno pomaganje ili podstrekavanje na izvršenje nekog od dela propisanih u skladu sa čl. 2. do 10. ove konvencije, sa namerom da ta dela budu učinjena.

2. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se kao krivično delo u domaćem pravu propisao pokušaj izvršenja nekog od dela propisanih u skladu sa čl. 3. do 5, 7, 8. i 9. stav 1. tač. a) i v) ove konvencije, kada je učinjen sa namerom.

3. Svaka Strana ugovornica može da zadrži pravo da ne primenjuje, u celini ili delimično, stav 2. ovog člana.

Odgovornost pravnog lica

Član 12.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se obezbedilo da se pravna lica smatraju odgovornim za krivična dela propisana u skladu sa ovom konvencijom, a koja je u njihovu korist izvršilo bilo koje fizičko lice, delujući kao pojedinac ili kao član organa pravnog lica, ako ima rukovodeću ulogu u pravnom licu, na osnovu:

a) ovlašćenja da zastupa pravno lice;

b) ovlašćenja da donosi odluke u ime pravnog lica;

v) ovlašćenja da vrši kontrolu unutar pravnog lica.

2. Osim slučajeva koji su predviđeni u stavu 1. ovog člana, svaka Strana ugovornica treba da preduzme mere neophodne da bi se obezbedilo da se pravno lice smatra odgovornim kada je nepostojanje nadzora ili kontrole od strane fizičkog lica, navedenog u stavu 1. ovog člana, omogućilo izvršenje krivičnog dela, propisanog u skladu sa ovom konvencijom, koje je izvršilo fizičko lice u korist tog pravnog lica, na osnovu ovlašćenja pravnog lica.

3. U zavisnosti od pravnih načela Strane ugovornice, odgovornost pravnog lica može biti krivična, građanska ili administrativna.

4. Ta odgovornost ne isključuje krivičnu odgovornost fizičkih lica koja su izvršila delo.

Sankcije i mere

Član 13.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se obezbedilo da krivična dela propisana u skladu sa čl. 2. do 11. podležu delotvornim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju i lišavanje slobode.

2. Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi da pravna lica koja su odgovorna na osnovu člana 12. podležu delotvornim, proporcionalnim i odvraćajućim krivičnim ili nekrivičnim sankcijama ili merama, uključujući i novčane kazne.

DEO 2. - PROCESNO PRAVO

Odeljak 1. - Zajedničke odredbe

Oblast primene procesnih odredbi

Član 14.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi propisala ovlašćenja i postupke predviđene u ovom odeljku, u svrhu određenih krivičnih istraga ili postupaka.

2. Izuzev ako članom 21. nije drukčije predviđeno, svaka Strana ugovornica ovlašćenja i postupke navedene u stavu 1. ovog člana primenjuje na:

- a) krivična dela propisana u skladu sa čl. 2. do 11. ove konvencije;
- b) ostala krivična dela izvršena preko računarskog sistema, i
- v) prikupljanje dokaza za krivična dela u elektronskom obliku.

3. a) Svaka Strana ugovornica može da zadrži pravo da mere navedene u članu 20. primeni samo na ona dela ili vrste dela, koje navede u rezervi, pod uslovom da obim takvih dela ili vrste dela nije uži od obima dela za koje se primenjuju mere navedene u članu 21. Svaka Strana ugovornica treba da nastoji da takvu rezervu svede na što manji obim, kako bi mere navedene u članu 20. mogle da se primenjuju što šire.

b) U slučaju da Strana ugovornica, zbog ograničenja svog pozitivnog zakonodavstva u vreme usvajanja ove konvencije, ne može da mere navedene u čl. 20. i 21. primeni na komunikacije koje se prenose unutar računarskog sistema davaoca usluga, koji:

- i. obavlja usluge za račun zatvorene grupe korisnika, i
- ii. ne koristi javne komunikacione mreže i nije povezan sa drugim računarskim sistemom, bilo javnim ili privatnim, onda ta strana ugovornica može da zadrži pravo da ne primenjuje te mere na ovakve komunikacije. Svaka Strana ugovornica treba da razmotri da takvu rezervu svede na što manji obim, kako bi mere navedene u članovima 20. i 21. mogle da se primenjuju što šire.

Uslovi i ograničenja

Član 15.

1. Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi da uspostavljanje, sprovođenje i primena ovlašćenja i postupaka navedenih u ovom odeljku, podleže uslovima i ograničenjima predviđenim domaćim pravom, koje mora da omogući odgovarajuću zaštitu ljudskih prava i sloboda, uključujući i prava koja proizilaze iz obaveza koje je Strana ugovornica preuzela na osnovu Konvencije Saveta Evrope o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda iz 1950. godine, Međunarodnog pakta Ujedinjenih nacija o građanskim i političkim pravima iz 1966. godine i ostalih važećih međunarodnih dokumenata o ljudskim pravima, i koje će da sadrži načelo proporcionalnosti.

2. Ti uslovi i ograničenja mogu, u zavisnosti od vrste ovlašćenja ili postupaka o kojima se radi, između ostalog, da obuhvate sudsku ili drugu vrstu nezavisne kontrole, na osnovu kojih se opravdava primena i ograničenje obima i trajanja tih ovlašćenja ili postupaka.

3. U meri u kojoj je to u skladu sa javnim interesom, a naročito sa pravilnom primenom prava, svaka Strana ugovornica treba da razmotri posledice ovlašćenja i postupaka iz ovog odeljka na prava, odgovornosti i opravdane interese trećih strana.

Odeljak 2. - Hitna zaštita sačuvanih računarskih podataka

Hitna zaštita sačuvanih računarskih podataka

Član 16.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi svoje nadležne organe ovlastila da mogu da naredi ili na sličan način postignu hitnu zaštitu određenih računarskih podataka, uključujući tu i podatke o saobraćaju koji su sačuvani preko računarskog sistema, a posebno u slučaju kada ima osnova da se veruje da su računarski podaci naročito podložni gubitku ili izmeni.

2. Kada Strana ugovornica primeni mere iz stava 1. ovog člana tako što naredi nekom licu da zaštiti određene sačuvane računarske podatke koje to lice poseduje ili kontroliše, Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere neophodne da se to lice obaveže da štiti i sačuva celovitost tih računarskih podataka za neophodan vremenski period, a najviše do 90 dana, kako bi se nadležnim organima omogućilo da zahtevaju njihovo razotkrivanje. Strana ugovornica može da propiše da navedena naredba može da se ponavlja.

3. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi obavezala lice koje čuva ili drugo lice koje štiti računarske podatke, da zadrži u tajnosti pokretanje tih postupaka u trajanju predviđenim domaćim pravom.

4. Na ovlašćenja i postupke navedene u ovom članu primenjuju se odredbe čl. 14. i 15.

Hitna zaštita i delimično otkrivanje podataka o saobraćaju

Član 17.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji, u vezi sa podacima o saobraćaju koji treba da se zaštite na osnovu člana 16, zakonodavne i druge mere, neophodne da bi se obezbedilo da:

a) ta hitna zaštita podataka o saobraćaju bude moguća bez obzira da li je u prenosu poruke učestvovao jedan ili više davalaca usluga, i

b) nadležni organi strane ugovornice ili lica koje ti organi imenuju, mogu hitno da otkriju količinu podataka o saobraćaju, koja je dovoljna za identifikaciju davaoca usluga i putanje kojim je saobraćaj izvršen.

2. Na ovlašćenja i postupke navedene u ovom članu, primenjuju se odredbe čl. 14. i 15.

Odeljak 3. - Izdavanje naredbe

Izdavanje naredbe

Član 18.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi svoje nadležne organe ovlastila da mogu da naredi:
 - a) licu na svojoj teritoriji, da preda određene računarske podatke koje poseduje ili kontroliše, a koji su sačuvani u računarskom sistemu ili na medijumu za čuvanje računarskih podataka; i
 - b) davaocu usluga koji svoje usluge pruža na teritoriji strane ugovornice, da preda podatke o pretplatniku koji se odnose na usluge koje taj davalac usluga poseduje ili kontroliše.
2. Na ovlašćenja i postupke navedene u ovom članu primenjuju se odredbe čl. 14. i 15.
3. U smislu ovog člana, izraz "podaci o pretplatniku" označava svaki podatak sadržan u obliku računarskog podatka ili u bilo kom drugom obliku, koje poseduje davalac usluga i koji se odnose na pretplatnika tih usluga, osim podataka o saobraćaju ili podataka iz sadržaja koji se prenosi, na osnovu kojih može da se ustanovi:
 - a) vrsta korišćene komunikacijske usluge, tehnički detalji i vremenski period korišćenja usluge;
 - b) identitet pretplatnika, poštanska adresa ili geografsko odredište, broj telefona i ostali brojevi pristupa, podaci o računima i plaćanjima, dostupni na osnovu ugovora ili sporazuma o korišćenju usluge;
 - v) svaka druga informacija o mestu postavljanja komunikacione opreme, dostupne na osnovu ugovora ili sporazuma o korišćenju usluge.

Odeljak 4. - Pretraživanje i zaplena sačuvanih računarskih podataka

Pretraživanje i zaplena sačuvanih računarskih podataka

Član 19.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi svoje nadležne organe ovlastila, da na svojoj teritoriji pretraže ili na sličan način pristupe:
 - a) računarskom sistemu ili njegovom delu i u njemu sačuvanim računarskim podacima; i
 - b) medijumu za čuvanje računarskih podataka na kome računarski podaci mogu da se sačuvaju.
2. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi ovlastila da kada njeni nadležni organi pretražuju ili na sličan način pristupaju određenom računarskom sistemu ili njegovom delu, u skladu sa stavom 1a) ovog člana i imaju osnove da veruju da su podaci koje traže sačuvani u drugom računarskom sistemu ili njegovom delu na svojoj teritoriji, pri čemu tim podacima može zakonito da se pristupi ili su dostupni preko početnog računarskog sistema, ti nadležni organi mogu odmah da prošire svoju pretragu ili da na drugi sličan način pristupe drugom računarskom sistemom.
3. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi svoje nadležne organe ovlastila da zaplene ili na sličan način obezbede računarske podatke kojima je pristupljeno u skladu sa st. 1. ili 2. ovog člana. Te mere uključuju ovlašćenja da:
 - a) zaplene ili na sličan način obezbede računarski sistem ili njegov deo ili medijum za čuvanje računarskih podataka;
 - b) naprave i zadrže kopije tih računarskih podataka;
 - v) održe celovitost bitnih sačuvanih računarskih podataka; i
 - g) učine računarske podatke nedostupnim ili ih uklone iz računarskog sistema kojem je pristupljeno.
4. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi svoje nadležne organe ovlastila da naredi svakom licu koje poznaje način rada računarskog sistema ili mere primenjene za zaštitu računarskih podataka na tom sistemu, da pruži, u razumnoj meri, neophodne podatke kako bi se omogućilo preduzimanje mera navedenih u st. 1. i 2. ovog člana.
5. Na ovlašćenja i postupke navedene u ovom članu primenjuju se odredbe čl. 14. i 15.

Odeljak 5. - Prikupljanje računarskih podataka u realnom vremenu

Prikupljanje podataka o saobraćaju u realnom vremenu

Član 20.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi svoje nadležne organe ovlastila:

a) da na svojoj teritoriji, primenjujući tehnička sredstva, prikupljaju ili snimaju, i

b) da obavežu davaoca usluga, da u okviru njegovih postojećih tehničkih mogućnosti:

i. na svojoj teritoriji, primenjujući tehnička sredstva, prikupljaju ili snimaju, ili

ii. saraduju i pomažu nadležnim organima u prikupljanju ili snimanju, u realnom vremenu, podataka o saobraćaju određenih komunikacija na njenoj teritoriji, prenetih preko računarskog sistema.

2. Kada Strana ugovornica, zbog načela domaćeg pravnog sistema, ne može da usvoji mere navedene u stavu 1a) ovog člana, može umesto toga da usvoji zakonodavne i druge mere neophodne da bi obezbedila prikupljanje ili snimanje, u realnom vremenu, podataka o saobraćaju povezanih sa određenim komunikacijama koje se prenose na njenoj teritoriji primenom tehničkih sredstava, koja se nalaze na toj teritoriji.

3. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi obavezala davaoca usluga da čuva u tajnosti sprovođenje svakog ovlašćenja predviđenog ovim članom i svaku informaciju u vezi sa tim.

4. Na ovlašćenja i postupke navedene u ovom članu primenjuju se odredbe čl. 14. i 15.

Presretanje podataka iz sadržaja

Član 21.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi svoje nadležne organe ovlastila, u vezi sa teškim delima određenim domaćim pravom:

a) da na svojoj teritoriji, primenjujući tehnička sredstva, prikupljaju ili snimaju, i

b) da obavežu davaoca usluga, da u okviru njegovih postojećih tehničkih mogućnosti:

i. na svojoj teritoriji, primenjujući tehnička sredstva, prikupljaju ili snimaju, ili

ii. saraduju i pomažu nadležnim organima u prikupljanju ili snimanju, u realnom vremenu, podataka iz sadržaja određenih komunikacija na njenoj teritoriji, prenetih preko računarskog sistema.

2. Kada Strana ugovornica, zbog načela domaćeg pravnog sistema, ne može da usvoji mere navedene u stavu 1a) ovog člana, može umesto toga da usvoji zakonske i druge mere neophodne da bi omogućila prikupljanje ili snimanje, u realnom vremenu, podataka iz sadržaja o određenim komunikacijama na njenoj teritoriji, primenom tehničkih sredstava na toj teritoriji.

3. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da obavežu davaoca usluga da čuva u tajnosti sprovođenje svakog ovlašćenja predviđenog ovim članom i svaku informaciju u vezi sa tim.

4. Na ovlašćenja i postupke navedene u ovom članu primenjuju se odredbe čl. 14. i 15.

DEO 3. - NADLEŽNOST

Nadležnost

Član 22.

1. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji zakonodavne i druge mere, neophodne da bi uspostavila nadležnost za svako delo propisano u skladu sa čl. 2. do 11. ove konvencije, kada je delo izvršeno:

a) na njenoj teritoriji; ili

b) na brodu pod zastavom te strane ugovornice; ili

v) u vazduhoplovu registrovanom u skladu sa zakonima te strane ugovornice; ili

g) od strane njenog državljanina, ako je delo kažnjivo po krivičnom zakonu zemlje gde je izvršeno ili ako je delo izvršeno na mestu izvan nadležnosti bilo koje države.

2. Svaka Strana ugovornica može da zadrži pravo da ne primenjuje, ili da samo u određenim slučajevima ili pod određenim okolnostima primenjuje pravila o nadležnosti određenim u st. 1b) do 1g) ovog člana ili u nekom drugom delu tog člana.

3. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji mere, neophodne da bi, nakon podnošenja zahteva za ekstradiciju, uspostavila svoju nadležnost za dela navedena u članu 24. stav 1. ove konvencije, u slučajevima kada se osumnjičeni nalazi na njenoj teritoriji a Strana ugovornica ga, samo na osnovu njegovog ili njenog državljanstva, ne izruči drugoj strani ugovornici.

4. Ova konvencija ne isključuje nadležnost za bilo koje krivično gonjenje koje se preduzima u skladu sa domaćim pravom.

5. Kada više Strana ugovornica ističe nadležnost u vezi navodnog dela propisanog u skladu sa ovom konvencijom, te strane ugovornice će se međusobno konsultovati, kada je to celishodno, u pogledu utvrđivanja najpogodnije nadležnosti za gonjenje.

POGLAVLJE III. - MEĐUNARODNA SARADNJA

DEO 1. - OPŠTA NAČELA

Odeljak 1. - Opšta načela u vezi sa međunarodnom saradnjom

Opšta načela u vezi sa međunarodnom saradnjom

Član 23.

Strane ugovornice međusobno saraduju u najširem mogućem obimu, u skladu sa odredbama ovog poglavlja, kroz primenu odgovarajućih međunarodnih instrumenata o međunarodnoj saradnji u krivičnim stvarima, dogovora usaglašanih na osnovu jednoobraznih ili recipročnih propisa i domaćih propisa, u svrhu istraga ili postupaka koji se odnose na krivična dela u vezi sa računarskim sistemima i podacima, ili u svrhu prikupljanja dokaza u elektronskom obliku o krivičnim delom.

Odeljak 2. - Načela u vezi sa ekstradicijom

Ekstradicija

Član 24.

1. a) Ovaj član primenjuje se na ekstradiciju između Strana ugovornica za krivična dela propisana u skladu sa čl. 2. do 11. ove konvencije, pod uslovom da su ona po zakonima obe strane ugovornice kažnjiva zatvorskom kaznom od najmanje godinu dana ili težom kaznom.

b) U slučaju kada treba da se primeni različita minimalna kazna na osnovu dogovora usaglašanih na

osnovu jednoobraznih ili recipročnih propisa ili ugovora o ekstradiciji, uključujući Evropsku konvenciju o ekstradiciji (ETS br. 24), koji se mogu primeniti između dve ili više Strana ugovornica, primenjuje se minimalna kazna predviđena takvim dogovorom ili ugovorom.

2. Za krivična dela opisana u stavu 1. ovog člana smatra se da spadaju u grupu dela koja podležu ekstradiciji u svakom ugovoru o ekstradiciji koji postoji između dve ili više Strana ugovornica. Strane ugovornice se obavezuju da u svaki ugovor o ekstradiciji, koji zaključuju dve ili više Strana ugovornica, ta dela uključe u grupu dela koja podležu ekstradiciji.

3. Kad Strana ugovornica koja ekstradiciju uslovljava postojanjem ugovora primi zahtev za ekstradiciju od druge Strane ugovornice, sa kojom nema ugovor o ekstradiciji, ona može da smatra ovu konvenciju pravnim osnovom za ekstradiciju za svako krivično delo navedeno u stavu 1. ovog člana.

4. Strane ugovornice koje ekstradiciju ne uslovljavaju postojanjem ugovora smatraće krivična dela navedena u stavu 1. ovog člana delima koja podležu međusobnoj ekstradiciji.

5. Na ekstradiciju se primenjuju uslovi koji su predviđeni zakonima zamoljene Strane ugovornice (u daljem tekstu: "zamoljena Strana") ili važećim ugovorima o ekstradiciji, uključujući i razloge na osnovu kojih zamoljena Strana da odbije ekstradiciju.

6. Ukoliko se ekstradicija za krivično delo navedeno u stavu 1. ovog člana odbije samo na osnovu državljanstva lica koje se traži ili zato što zamoljena Strana smatra da ima nadležnost za to delo, zamoljena Strana, na zahtev Strane ugovornice koja podnosi zahtev (u daljem tekstu: "Strana molilja"), dostavlja predmet svojim nadležnim organima radi gonjenja i blagovremeno Strani ugovornici koja traži ekstradiciju saopštava krajnji ishod. Nadležni organi donose odluku, sprovode istrage i postupke, kao u slučaju bilo kog drugog dela slične prirode, u skladu sa svojim zakonima.

7. a) Svaka Strana ugovornica, prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, dostavlja Generalnom sekretaru Saveta Evrope ime i adrese svih organa koji su, u slučaju nepostojanja ugovora, odgovorni za podnošenje ili prijem zahteva za ekstradiciju ili pritvor.

b) Generalni sekretar Saveta Evrope formira i održava ažurnost registra nadležnih organa koje određuju Strane ugovornice. Svaka Strana ugovornica se stara da podaci u registru budu uvek tačni.

Odeljak 3. - Opšta načela u vezi sa uzajamnom pomoći

Opšta načela u vezi sa uzajamnom pomoći

Član 25.

1. Strane ugovornice pružaju uzajamnu pomoć u najširem mogućem obimu u istragama ili postupcima koji se odnose na krivična dela u vezi sa računarskim sistemima i podacima, ili prikupljanju dokaza u elektronskom obliku o krivičnom delu.

2. Svaka Strana ugovornica treba da usvoji i zakonodavne i druge mere, neophodne da izvrši obaveze ustanovljene čl. 27. do 35.

3. Svaka Strana ugovornica može, u hitnim slučajevima, da podnese zahteve za uzajamnu pomoć ili obaveštenja u vezi sa tim, koristeći se brzim sredstvima komunikacije, uključujući faks ili elektronsku poštu, do stepena kojim ova sredstva obezbeđuju odgovarajuće nivoe bezbednosti i autentičnosti (uključujući korišćenje šifri, kada je potrebno), uz naknadnu formalnu potvrdu, ako zamoljena Strana to zahteva. Zamoljena Strana prihvata i odgovara na zahtev, bilo kojim brzim sredstvom komunikacije.

4. Izuzet ako nije drukčije određeno članovima ovog poglavlja, na uzajamnu pomoć primenjuju se uslovi predviđeni zakonima zamoljene Strane, ili važećim ugovorima o uzajamnoj pomoći, uključujući i razloge na osnovu kojih zamoljena Strana može da odbije saradnju. Zamoljena Strana neće da koristi svoje pravo da odbije uzajamnu pomoć za dela predviđena čl. 2. do 11, samo na osnovu toga što se zahtev odnosi na delo koje ona smatra fiskalnim delom.

5. Kada je, u skladu sa odredbama ovog poglavlja, zamoljenoj Strani dozvoljeno da uzajamnu saradnju uslovi postojanjem dvostrane kažnjivosti, smatra se da je taj uslov ispunjen, bez obzira da li zakoni zamoljene Strane stavljaju to delo u istu vrstu ili ga označavaju istim terminima kao i Strana

molilja, ako je radnja koja je osnova dela u vezi za koje se uzajamna pomoć zahteva, kvalifikovana kao krivično delo i po njenim zakonima.

Slučajne informacije

Član 26.

1. Strana ugovornica može, u granicama domaće prava i bez prethodnog zahteva, da drugoj strani ugovornici prosledi informacije do kojih je došla u okviru sopstvenih istraga, ukoliko smatra da bi otkrivanje takvih informacija moglo da pomogne Strani ugovornici koja ih prima, u pokretanju ili vođenju istraga ili postupaka u vezi krivičnih dela propisanih u skladu sa ovom konvencijom, ili kada bi te informacije mogle da vode upućivanju zahteva te strane ugovornice za uzajamnu saradnju, na osnovu ovog poglavlja.

2. Pre nego što dostavi takve informacije, Strana ugovornica koja ih dostavlja može zahtevati da one budu čuvane u tajnosti ili da se mogu koristiti samo pod određenim uslovima. Ukoliko Strana ugovornica koja prima informacije ne može da prihvati takav zahtev, o tome mora da obavesti stranu ugovornicu koja dostavlja informacije, koja nakon toga odlučuje da li će ipak da prosledi te informacije. Ukoliko Strana ugovornica prihvati informaciju pod određenim uslovima, ti uslovi su za nju obavezujući.

Odeljak 4. - Postupci koji se odnose na zahteve za uzajamnu pomoć u slučaju nepostojanja važećih međunarodnih sporazuma

Postupci koji se odnose na zahteve za uzajamnu pomoć u slučaju nepostojanja važećih međunarodnih sporazuma

Član 27.

1. Ako između Strane molilje i zamoljene Strane ne postoji važeći ugovor ili dogovor o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog ili recipročnog prava, primenjuju se odredbe st. 2. do 9. ovog člana. Odredbe ovog člana ne primenjuju se ukoliko postoji takav ugovor, dogovor ili propis, osim ako se Strane ugovornice saglase da primenjuju ovaj član ili neki njegov deo.

2. a) Svaka Strana ugovornica imenuje centralni organ ili organe odgovorne za slanje i odgovaranje na zahteve za uzajamnu pomoć, izvršavanje ili prosleđivanje organima nadležnim za njihovo izvršenje.

b) Centralni organi međusobno komuniciraju direktno.

v) Svaka Strana ugovornica, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, dostavlja Generalnom sekretaru Saveta Evrope imena i adrese organa imenovanih u skladu sa ovim stavom.

g) Generalni sekretar Saveta Evrope formira i održava registar centralnih organa koje određuju Strane ugovornice. Svaka Strana ugovornica se stara da podaci u registru budu uvek tačni.

3. Zahtevi za uzajamnu pomoć na osnovu ovog člana, izvršavaju se u skladu sa postupcima koje odredi Strana molilja, izuzev ukoliko su u suprotnosti sa zakonima zamoljene Strane.

4. Zamoljena Strana može da, pored osnova za odbijanje propisanih u članu 25. stav 4, odbije pomoć u slučajevima:

a) ako se zahtev odnosi na delo koje zamoljena Strana smatra političkim deliktom ili delom koje je povezano sa političkim deliktom; ili

b) ako smatra da izvršenje zahteva verovatno može da ugrozi njen suverenitet, bezbednost, javni poredak ili druge bitne interese.

5. Zamoljena Strana može da odloži postupanje po zahtevu ukoliko bi ono ugrozilo krivične istrage ili postupke koje sprovode njeni nadležni organi.
6. Pre odbijanja ili odlaganja pomoći, zamoljena Strana, nakon konsultacije sa Stranom moliljom kada je to celishodno, razmatra da li zahtevu može da udovolji delimično ili će izvršenje zahteva vezati za ispunjenje određenih uslova, koje smatra neophodnim.
7. Zamoljena Strana odmah obaveštava Stranu molilju o ishodu izvršenja zahteva za pomoć. Razlozi za odbijanje ili odlaganje moraju se navesti. Zamoljena Strana obaveštava Stranu molilju i o svakom razlogu koji onemogućava izvršenje zahteva ili verovatno, u značajnoj meri, odlaže izvršenje.
8. Strana molilja može da traži da zamoljena Strana čuva u tajnosti postojanje zahteva kao i sadržaj zahteva, koji je podnet u skladu sa ovim poglavljem, do stepena koji je neophodan da bi zahtev mogao da se izvrši. Ukoliko zamoljena Strana ne može da ispuni zahtev za tajnošću, o tome odmah obaveštava Stranu molilju, koja zatim odlučuje da li će, uprkos tome, da uputi zahtev na izvršenje.
9. a) U hitnim slučajevima, zahtev za uzajamnu pomoć ili obaveštenja u vezi sa njim, pravosudni organi Strane molilje mogu direktno da pošalju odgovarajućim nadležnim organima zamoljene Strane. U svim takvim slučajevima preko centralnog organa Strane molilje treba istovremeno poslati kopiju zahteva centralnom organu zamoljene Strane.
b) Svaki zahtev ili obaveštenje iz ovog stava može da se sprovede preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).
v) Ako je zahtev podnet u skladu sa tačkom a) ovog člana, organu koji nije nadležan da postupi po zahtevu, on zahtev prosleđuje nadležnom domaćem organu i o tome direktno obaveštava Stranu molilju.
g) Zahteve ili obaveštenja iz ovog stava koji za sobom ne povlače mere prinude, nadležni organi Strane molilje mogu da direktno upute nadležnim organima zamoljene Strane.
d) Svaka Strana ugovornica može da, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, obavesti Generalnog sekretara Saveta Evrope da, zbog efikasnosti, zahtevi učinjeni na osnovu ovog stava, moraju da se upute njenom centralnom nadležnom organu.

Tajnost i ograničenja korišćenja

Član 28.

1. Kada između Strane molilje i zamoljene Strane ne postoji važeći ugovor ili dogovor o uzajamnoj pomoći na osnovu jednoobraznog ili recipročnog prava, primenjuju se odredbe ovog člana. Odredbe ovog člana se ne primenjuju ukoliko takav ugovor, dogovor ili propis postoji, osim ako se strane ugovornice saglase da primenjuju ovaj član ili neki njegov deo.
2. Zamoljena Strana može traženu dostavu informacija ili materijala da uslovi:
 - a) čuvanjem tajnosti zahteva, kada zahtevu za uzajamnu pravnu pomoć ne može da se udovolji bez tog uslova;
 - b) da se ne koriste za druge istrage ili postupke, osim onih koji su navedeni u zahtevu.
3. Ukoliko Strana molilja ne može da ispuni neki od uslova iz stava 2. ovog člana, o tome odmah obaveštava drugu stranu ugovornicu, koja zatim odlučuje da li će, uprkos tome, da dostavi informacije. Ako Strana molilja prihvati uslov, obavezna je da ga ispuni.
4. Svaka Strana ugovornica koja dostavlja informacije ili materijale pod uslovom navedenim u stavu 2. ovog člana, može da zahteva od druge Strane ugovornice da joj, u vezi sa tim uslovom, obrazloži u koju će svrhu te informacije ili materijale da upotrebi.

DEO 2. - POSEBNE ODREDBE

Odeljak 1. - Uzajamna pomoć u odnosu na privremene mere

Hitna zaštita sačuvanih računarskih podataka

Član 29.

1. Strana ugovornica može od druge Strane ugovornice da zahteva da naredi ili na drugi način obezbedi hitnu zaštitu podataka sačuvanih preko računarskog sistema koji se nalazi na teritoriji druge Strane ugovornice i u vezi sa kojim Strana molilja namerava da traži uzajamnu pomoć u svrhu pretrage ili sličnog pristupa, zaplene ili sličnog obezbeđenja ili otkrivanja podataka.
2. Zahtev za zaštitu podataka, podnet na osnovu stava 1. ovog člana, treba da sadrži:
 - a) naziv organa koji zahteva zaštitu;
 - b) delo koje je predmet krivične istrage ili postupaka i sažet opis činjenica u vezi sa tim;
 - v) koji sačuvani računarski podaci treba da se zaštite i njihovu povezanost sa delom;
 - g) sve raspoložive informacije koje identifikuju lice koje poseduje sačuvane računarske podatke ili podatke o mestu gde se nalazi računarski sistem;
 - d) razlog zbog kojeg je neophodno da se podaci zaštite; i
 - đ) navode da Strana ugovornica namerava da podnese zahtev za uzajamnu pomoć u svrhu pretrage ili sličnog pristupa, zaplene ili sličnog obezbeđenja ili otkrivanja sačuvanih računarskih podataka.
3. Nakon prijema zahteva druge Strane ugovornice, zamoljena Strana treba da preduzme sve odgovarajuće mere da bi se hitno, u skladu sa domaćim pravom, zaštitili traženi podaci. U odgovoru na zahtev ne može da se zahteva postojanje dvostrane kažnjivosti, kao uslov za obezbeđenje zaštite podataka.
4. Strana ugovornica koja zahteva dvostranu kažnjivost kao uslov za odgovor na zahtev za uzajamnu pomoć, u svrhu pretrage ili sličnog pristupa, zaplene ili sličnog obezbeđenja ili otkrivanja sačuvanih podataka može da, u vezi sa drugim delima, osim onih propisanih u skladu sa čl. 2. do 11. ove konvencije, zadrži pravo da odbije zahtev za zaštitu u skladu sa ovim članom, u slučajevima u kojima ima osnova da veruje da u vreme otkrivanja, uslov dvostrane kažnjivosti ne može da se ispuni.
5. Osim toga, zahtev za zaštitu podataka može da se odbije samo:
 - a) ako se zahtev odnosi na delo koje zamoljena Strana smatra političkim deliktom ili delom koje je povezano sa političkim deliktom, ili
 - b) ako zamoljena Strana smatra da izvršenje zahteva verovatno može da ugrozi njen suverenitet, bezbednost, javni poredak ili druge bitne interese.
6. Kada zamoljena Strana veruje da zaštita neće da obezbedi buduću dostupnost podataka ili ugrožava tajnost ili na drugi način ugrožava istragu koju vodi Strana molilja, o tome odmah obaveštava Stranu molilju, koja zatim odlučuje da li će, uprkos tome, da uputi zahtev na izvršenje.
7. Svaka zaštita obavljena na zahtev naveden u stavu 1. ovog člana, izvršiće se u roku ne manjem od 60 dana, da bi se Strani molilji omogućilo da podnese zahtev za pretragu ili sličan pristup, zaplenu ili slično obezbeđenje ili otkrivanje podataka. Nakon prijema takvog zahteva, zaštita podataka nastaviće se, u iščekivanju odluke po zahtevu.

Hitno otkrivanje zaštićenih podataka o saobraćaju

Član 30.

1. Kada tokom izvršenja zahteva podnetog u skladu sa članom 29, radi zaštite podataka o saobraćaju koji se odnose na određenu komunikaciju, zamoljena Strana otkrije da je davalac usluga u drugoj državi umešan u prenos takve komunikacije, zamoljena Strana treba hitno da otkrije drugoj Strani ugovornici količinu podataka o saobraćaju koja je dovoljna za identifikaciju davaoca usluge i putanje kojom je saobraćaj izvršen.
2. Otkrivanje podataka o saobraćaju u skladu sa stavom 1. ovog člana može da se odbije samo:
 - a) ako se zahtev odnosi na delo koje zamoljena Strana smatra političkim deliktom ili delom koje je povezano sa političkim deliktom, ili
 - b) ako zamoljena Strana smatra da izvršenje zahteva verovatno može da ugrozi njen suverenitet, bezbednost, javni poredak ili druge bitne interese.

Odeljak 2. - Uzajamna pomoć u odnosu na istražna ovlašćenja

Uzajamna pomoć u odnosu na pristupanje sačuvanim računarskim podacima

Član 31.

1. Strana ugovornica može da zahteva od druge Strane ugovornice da pretraži ili slično pristupi, zapleni ili slično obezbedi i razotkrije podatke sačuvane preko računarskog sistema, koji se nalazi na teritoriji zamoljene strane ugovornice, uključujući i podatke koji su zaštićeni u skladu sa članom 29.
2. Zamoljena Strana treba da odgovori na zahtev primenom međunarodnih instrumenata, dogovora i zakona navedenih u članu 23. i u skladu sa ostalim odgovarajućim odredbama ovog poglavlja.
3. Na zahtev se hitno odgovora ako:
 - a) ima osnova da se veruje da su odgovarajući podaci naročito podložni gubitku ili izmeni, ili
 - b) instrumenti, dogovori i zakoni navedeni u stavu 2. ovog člana i inače nalažu brzu saradnju.

Prekogranični pristup sačuvanim računarskim podacima uz saglasnost ili kada su dostupni javnosti

Član 32.

Strana ugovornica može, bez dozvole druge Strane ugovornice:

- a) da pristupi sačuvanim računarskim podacima koji su dostupni javnosti, bez obzira gde se podaci geografski nalaze, ili
- b) da pristupi ili primi, preko računarskog sistema na svojoj teritoriji, sačuvane računarske podatke koji se nalaze u drugoj Strani ugovornici, ukoliko pribavi zakonsku i dobrovoljnu saglasnost od lica koje ima zakonsko ovlašćenje da joj razotkrije podatke preko tog računarskog sistema.

Uzajamna pomoć u prikupljanju podataka o saobraćaju u realnom vremenu

Član 33.

1. Strane ugovornice treba da obezbede uzajamnu pomoć u cilju prikupljanja u realnom vremenu podataka o saobraćaju, koji se odnose na određene komunikacije na njihovoj teritoriji, prenetih preko računarskog sistema. Na osnovu odredbi stava 2. ovog člana, ova pomoć se vrši u skladu sa uslovima i postupcima propisanim domaćim pravom.
2. Svaka Strana ugovornica treba da pruži takvu pomoć, bar u slučaju onih krivičnih dela za koje bi prikupljanje podataka o saobraćaju u realnom vremenu bilo moguće u sličnom domaćem predmetu.

Uzajamna pomoć u presretanju podataka iz sadržaja

Član 34.

Strane ugovornice treba da obezbede uzajamnu pomoć u cilju prikupljanja ili snimanja u realnom vremenu podataka iz sadržaja određenih komunikacija, prenetih preko računarskog sistema, do granice koju dozvoljavaju međusobno važeći ugovori i domaće pravo.

Odeljak 3. - Mreža 24/7

Mreža 24/7

Član 35.

1. Svaka Strana ugovornica treba da odredi mesto za kontakt, koje je dostupno 24 sata, 7 dana u nedelji, da bi omogućila pružanje trenutne pomoći istragama ili postupcima u vezi sa krivičnim delima koja se odnose na računarske sisteme i podatke, ili radi prikupljanja dokaza u elektronskom obliku o krivičnom delu. Takva pomoć treba da obuhvati olakšavanje ili, ukoliko to domaće pravo i praksa dozvoljavaju, neposredno sprovođenje sledećih mera:

a) davanje tehničkih saveta;

b) zaštitu podataka u skladu sa čl. 29. i 30, i

v) prikupljanje dokaza, davanje informacija pravne prirode i lociranje osumnjičenih.

2. a) Mesto za kontakte strane ugovornice treba da raspoláže mogućnostima dovoljnim da može brzo da razmenjuje poruke sa mestom kontakta druge Strane ugovornice.

b) Ukoliko mesto za kontakt koje je odredila Strana ugovornica nije deo njenih državnih organa ili organa nadležnih za međunarodnu uzajamnu pomoć ili ekstradiciju, mora da se obezbedi da mesto za kontakt može brzo da sarađuje sa tim organima.

3. Da bi rad mreže bio olakšan, svaka Strana ugovornica treba da obezbedi obučeno i opremljeno osoblje.

POGLAVLJE IV. - ZAVRŠNE ODREDBE

Potpisivanje i stupanje na snagu

Član 36.

1. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope i državama koje nisu članice, a koje su učestvovala u njenoj izradi.

2. Ova konvencija podleže potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, deponuju se kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

3. Ova konvencija stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je pet država, od kojih su najmanje tri članice Saveta Evrope, izrazilo saglasnost da budu obavezane Konvencijom u skladu sa odredbama st. 1. i 2. ovog člana.

4. U odnosu na bilo koju potpisnicu koja naknadno izrazi saglasnost da bude obavezana Konvencijom, ona stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma izražavanja saglasnosti da bude obavezana Konvencijom u skladu sa odredbama st. 1. i 2. ovog člana.

Pristupanje Konvenciji

Član 37.

1. Nakon stupanja na snagu ove konvencije, Komitet ministara Saveta Evrope, po obavljenim konsultacijama sa državama ugovornicama Konvencije i dobijanja njihove jednoglasne saglasnosti, može da pozove bilo koju državu koja nije članica Saveta Evrope, a koja nije učestvovala u njenoj izradi, da pristupi ovoj konvenciji. Odluka o tome donosi se većinom predviđenom članom 20d. Statuta

Saveta Evrope i jednoglasno od strane predstavnika država ugovornica koje imaju pravo da sede u Komitetu ministara.

2. U odnosu na bilo koju državu koja pristupa Konvenciji u skladu sa stavom 1. ovog člana, Konvencija stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma deponovanja instrumenta o pristupanju kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

Teritorijalna primena

Član 38.

1. Svaka država može da prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, naznači teritoriju ili teritorije na kojima se ova konvencija primenjuje.

2. Svaka država može da, bilo kog kasnijeg datuma, izjavom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, proširi primenu ove konvencije na bilo koju teritoriju naznačenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju, Konvencija stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

3. Svaka izjava data u skladu sa prethodna dva stava može da se, u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u njoj, povuče na osnovu obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

Dejstvo Konvencije

Član 39.

1. Svrha ove konvencije je da dopuni važeće multilateralne ili bilateralne ugovore ili dogovore između Strana ugovornica, uključujući odredbe:

- Evropske konvencije o ekstradiciji, otvorene za potpisivanje 13. decembra 1957. godine u Parizu (ETS No. 24);

- Evropske konvencije o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima, otvorene za potpisivanje 20. aprila 1959. godine u Strazburu (ETS No. 30);

- Dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima, otvorenog za potpisivanje 17. marta 1978. godine u Strazburu (ETS No. 99).

2. Ukoliko su dve ili više Strana ugovornica već zaključile sporazum ili ugovor o materiji na koju se odnosi ova konvencija, ili su na drugi način uspostavile svoje odnose u toj materiji, ili ukoliko to u budućnosti urade, one mogu da primenjuju taj sporazum ili ugovor ili da na drugi način, shodno tome, uspostave svoje odnose. Međutim, ako Strane ugovornice uspostave svoje odnose u vezi sa materijom na koju se odnosi ova konvencija, drukčije nego što je njome predviđeno, one to mogu da urade na način koji nije u suprotnosti sa ciljevima i načelima ove konvencije.

3. Ova konvencija ne utiče na druga prava, ograničenja, obaveze i odgovornosti Strana ugovornica.

Izjave

Član 40.

Svaka država može da, pismenim obaveštenjem Generalnom sekretaru Saveta Evrope prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, izjavi da će da iskoristi mogućnost da traži dodatne elemente predviđene u čl. 2, 3, 6. stav 1b), čl. 7, 9. stav 3. i člana 27. stav 9e).

Federalna klauzula

Član 41.

1. Federalna država može da zadrži pravo da preuzme obaveze u skladu sa Poglavljem II. ove konvencije, koje su u skladu sa osnovnim načelima na kojima se zasniva veza njene centralne vlade i konstitutivnih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica, pod uslovom da i pored toga ima mogućnost da sarađuje u skladu sa odredbama Poglavlja III.
2. Kada u skladu sa stavom 1. zadrži pravo, federalna država ne može da primeni uslove takve rezerve da bi isključila ili bitno umanjila svoje obaveze da sprovede mere propisane u Poglavlju II. Ukupno gledajući, ona mora da obezbedi široku i delotvornu sposobnost za sprovođenje zakona u pogledu tih mera.
3. U pogledu odredbi ove konvencije, čija je primena u nadležnosti konstitutivnih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica, koje ustavni sistem federacije ne obavezuje da preduzmu zakonodavne mere, federalna vlada obaveštava nadležne organe tih država o navedenim odredbama, prilažući svoje pozitivno mišljenje, podstičući ih da preduzmu potrebne mere da bi te odredbe sproveli.

Rezerve

Član 42.

Svaka država može da, pismenim obaveštenjem Generalnom sekretaru Saveta Evrope, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, izjavi da koristi pravo na rezervu (rezerve) propisanu u članu 4. stav 2, članu 6. stav 3, članu 9. stav 4, članu 10. stav 3, članu 11. stav 3, članu 14. stav 3, članu 22. stav 2, članu 29. stav 4. i članu 41. stav 1. Nijedna druga rezerva ne može da se izjavi.

Status i povlačenje rezervi

Član 43.

1. Strana ugovornica koja stavi rezervu u skladu sa članom 42, može u celini ili delimično da je povuče, na osnovu obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Takvo povlačenje proizvodi dejstvo od datuma kada je Generalni sekretar primio obaveštenje. Ukoliko je u obaveštenju navedeno da povlačenje rezerve proizvodi dejstvo od datuma određenog u obaveštenju, a taj datum je nakon datuma kada je Generalni sekretar primio obaveštenje, povlačenje proizvodi dejstvo od tog kasnijeg datuma.
2. Strana ugovornica koja je stavila rezervu kao što je navedeno u članu 42, može da povuče takvu rezervu, u celini ili delimično, čim okolnosti to dozvole.
3. Generalni sekretar Saveta Evrope može periodično da proveri sa Stranama ugovornicama koje su stavile jednu ili više rezervi, kao što je navedeno u članu 42, da li postoji mogućnost povlačenja te rezerve (rezervi).

Izmene

Član 44.

1. Izmene ove konvencije može da predloži bilo koja Strana ugovornica, a Generalni sekretar Saveta Evrope o njima obaveštava države članice Saveta Evrope, države koje nisu članice a koje su učestvovala u izradi ove konvencije, kao i bilo koju državu koja je pristupila ili je bila pozvana da pristupi ovoj konvenciji, u skladu sa odredbama člana 37.
2. Svaka izmena koju neka Strana ugovornica predloži, dostavlja se Evropskom komitetu za probleme kriminala (CDPC), koji svoje mišljenje o predloženoj izmeni podnosi Komitetu ministara.
3. Komitet ministara razmatra predloženu izmenu i mišljenje podneto od strane CDPC-a i, nakon

konsultacija sa Stranama ugovornicama ove konvencije koje nisu države članice, može da usvoji izmenu.

4. Tekst svake izmene koju usvoji Komitet ministara, u skladu sa stavom 3. ovog člana, dostavlja se Stranama ugovornicama na prihvatanje.

5. Svaka izmena usvojena u skladu sa stavom 3. ovog člana stupa na snagu tridesetog dana od dana kada sve Strane ugovornice obaveste Generalnog sekretara o njenom prihvatanju.

Rešavanje sporova

Član 45.

1. O tumačenju i primeni ove konvencije, obaveštava se Evropski komitet za probleme kriminala (CDPC).

2. U slučaju spora između Strana ugovornica u vezi sa tumačenjem i primenom ove konvencije, Strane ugovornice će pokušati da reše spor pregovorima ili na bilo koji drugi miran način, po njihovom izboru, uključujući podnošenje spora CDPC-u, arbitražnom tribunalu, čije su odluke obavezujuće za Strane ugovornice ili Međunarodnom sudu pravde, u skladu sa dogovorom Strana ugovornica u sporu.

Konsultacije strana ugovornica

Član 46.

1. Strane ugovornice se, kada je to celishodno, povremeno konsultuju da bi olakšale:

a) delotvornu upotrebu i primenu ove konvencije, uključujući prepoznavanje svih problema u vezi s tim, kao i efekte svake izjave ili rezerve učinjene po ovoj konvenciji;

b) razmenu informacija o značajnim pravnim, političkim ili tehnološkim unapređenjima vezanim za visokotehnološki kriminal i prikupljanje dokaza u elektronskom obliku;

v) razmatranje mogućih dopuna ili izmena Konvencije.

2. O rezultatima konsultacija navedenih u stavu 1. ovog člana, periodično se obaveštava Evropski komitet za probleme kriminala (CDPC).

3. Evropski komitet za probleme kriminala (CDPC), kada je to celishodno, olakšava konsultacije navedene u stavu 1. i preuzima neophodne mere da bi pomogao Stranama ugovornicama u njihovim naporima da dopune i izmene Konvenciju. Najkasnije tri godine nakon stupanja na snagu ove konvencije, Evropski komitet za probleme kriminala (CDPC), u saradnji sa Stranama ugovornicama, razmatra sve odredbe ove konvencije, i ukoliko je neophodno, preporučuje odgovarajuće izmene.

4. Troškove sprovođenja odredbi stava 1. ovog člana snose Strane ugovornice na način na koji same odrede, osim kada ih na sebe preuzme Savet Evrope.

5. Stranama ugovornicama, u izvršavanju svojih funkcija po ovom članu, pomaže Sekretarijat Saveta Evrope.

Otkazivanje

Član 47.

1. Svaka Strana ugovornica može da, u bilo koje vreme, otkáže ovu konvenciju slanjem obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar primio obaveštenje.

Obaveštavanje

Član 48.

Generalni sekretar Saveta Evrope obaveštava države članice Saveta Evrope, države koje nisu članice Saveta Evrope, a koje su učestvovalе u izradi ove konvencije, kao i bilo koju državu koja je pristupila ili je bila pozvana da pristupi ovoj konvenciji, o:

- a) svakom potpisivanju;
- b) deponovanju bilo kojih instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- v) svakom datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa čl. 36. i 37;
- g) svakoj izjavi datoj u skladu sa članom 40. ili rezervi stavljenoj u skladu sa članom 42;
- d) svakom drugom postupku, obaveštenju ili saopštenju u vezi sa ovom konvencijom.

U potvrdu čega su, dole potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Budimpešti, 23. novembra 2001. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u po jednom primerku, koji se deponuju u arhivama Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostavlja overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope, državama koje nisu članice, a koje su učestvovalе u izradi ove konvencije, kao i bilo kojoj državi koja je pozvana da joj pristupi."

Član 3.

O izvršavanju odredaba ovog zakona stara se ministarstvo nadležno za pravosuđe, ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove i ministarstvo nadležno za telekomunikacije.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori".